

פרק י'

- פסוק א' בזמן הגאולה, כאשר תבקשו מד' שיתן לכם מטר בזמן הגשם המאוחר שנקרא מלקוש שהגשם אז נחוץ מאד, ישמע ד' בקשתכם, ויביא עננים (חזיזים), ויתן לכם גשם, ולכל איש יתן בשדהו עשב.
- פסוק ב' בזמן ההוא יכירו עם ישראל, שהתרפים (שהם עשויים בצורת אדם ומדברים עתידות ע"י כישוף) שהיו מטעים אותם לפני החורבן, דָּבְרוּ שקר (אָוֶן), שהרי נבואות נביאי האמת שנתנבאו על החורבן הגיעו, וכן מה שנתנבאו אח"כ על הגאולה הגיעו, והקוסמים, הם החוזים בכוכבים ראו שקר, ונביאי השקר שאמרו שנתגלתה להם נבואה בחלום שיהיה שלום, ניחמו אותם בתנחומים של הבל (דבר שאין בו ממש), ומכיון שאז האמינו ישראל לדבריהם השקריים, לכן נענשו שנסעו מארצם לגלות, כמו צאן שמכניעים אותם בגלל שאין להם רועה.
- פסוק ג' עכשיו בבוא הגאולה, אני כועס על מלכי הגוים שעשו רע לישראל, הנביא מכנה אותם בכינוי "רועים", ואזכור לשרי הגוים את עונותיהם, מכנה אותם בכינוי "עתודים" שהם הזכרים שבעיזים, כי עכשיו זוכר ד' לטובה את עדר הצאן שלו, הוא בית יהודה, ויעשה אותם כמו סוס שמראה את יפיו וגבורתו במלחמה.
- פסוק ד' מיהודה יהיה מלך חשוב, וממשיל אותו לאבן טובה ששמים אותה בזוית הבנין כדי שיראו אותה, מיהודה יהיו פקידים שהם ממונים על הכל, וממשיל אותם למסמר (יתד) שתולים בו כל דבר, מיהודה יהיו תופשי קשת במלחמה, מיהודה יצאו נוגשים שילחצו את שונאיהם. כל הנ"ל בא לומר שלא יצטרכו עזרה ממקום אחר.
- פסוק ה' אע"פ שהם חלשים יתן ד' להם גבורה כגבורים, ויהיו רומסים במלחמה את האויבים ברגליהם כמו שרומסים (בוסים) על טיט שברחובות, וילחמו, אע"פ שאינם אנשי מלחמה, כי ד' יהיה בעזרתם, ואע"פ שהם ילכו רגלי יביישו את אויביהם הרוכבים על הסוסים, ע"י שינצחו אותם.
- פסוק ו' אתן גבורה לבית יהודה, ואת בית יוסף אלו עשרת השבטים אושיע, ואחזיר אותם לארצם, ואושיב אותם בשקט ובבטחון, כי כבר רחמתי עליהם, ויהיו בכבוד גדול כאילו לא עזבתי אותם מעולם, כי מרוב טובה שתהיה להם ישכחו את כל הצרות שהיו להם, אני ד' אלקיהם ולכן אענה להם כשיפנו אלי.
- פסוק ז' אפרים (עשרת השבטים) אע"פ שאינם גבורים יהיו כגבורים, וישמחו כשינצחו את אויביהם כמו ששמח מי ששותה יין, ובניהם כשיראו הצלחת אבותיהם ישמחו, ולבם ישמח בישועת ד'.
- פסוק ח' אשרוק (היא השמעת קול ע"י סגירת השפתים) לאלו שבגלות שיבואו אלי, וכך אאסוף אותם מהגלות, אז אפדה אותם מהגלות, ויתרבו בבנים ובבנות כמו שהתרבו במצרים.
- פסוק ט' בעבר פזרתי אותם בין הגוים כמו מי שמפזר זרעים בשדה, ואע"פ שהיו במרחקים זכרו אותי, לכן יחיו עם בניהם ויחזרו לארצם.
- פסוק י' ואחזיר אותם מארץ מצרים, ומארץ אשור אקבץ אותם, ואל ארץ הגלעד שהוא בעבר הירדן המזרחי, ואל הלבנון הוא א"י אביא אותם, ולא יספיק להם המקום מרוב אנשים שיהיו.

בס"ד

- פסוק י"א - ותעבור צרה על צור שהיא יושבת ליד הים, וד' יכה אות בגלי הים להטביע אותם, וייבש את כל מעמקי יאור מצרים, ותושפל רוממות אשור, ומלכות מצרים תסור.
- פסוק י"ב - ואתן גבורה לישראל ע"י הישועה שאעשה להם, וישענו בשם ד' וע"י זה יוכלו ללכת נגד האויבים, נאום ד'.